

Born, vedgik hun under Sagen at have assivet med Arsenik; angaaende de trende første savnedes derimod hendes Bekjendelse, uagtet der var al Mistanke om at hun ogsaa havde taget dem af Dage. Hendes Moder formodes at have tilskyndet hende til denne Nekke af Giftmord; men da der ikke var tilstrækkeligt Bevis i imod Moderen tilstede og hun negtede enhver Deelagtighed eller Medvirkken, funde hun ikke domfældes. Mordersklen er 33 Aar gammel. Hun havde ialt haft syv Born, af hvilke kun eet, en Dreng paa 4 a 5 Aar, er i Live. Som Motiv til Mordene angav hun, at hun vilde være Hornene kvit, for desbedre at kunne passe sit Huus og hjelpe Manden. Efter hvert Mord havde hun angret det; men „den onde Alands Indflydelse“ havde drevet hende til det næste. Manden negtede stædtigt at vide det Mindste om Mordene; men indrommede dog een Gang at have kjøbt Arsenik til Konen, for at fordrive Røtter med.

B l a n d i n g e r .

At døe i Mørke. Madam X. var meget berygtet for hendes store Gjerrigheds Skyld. Efter hendes Død fortalte man herom mange eiendommelige Trost. Det sidste er det mærkværdigste, sagde Hr. M., thi da hun om Natten skulde dø, reiste hun sig endnu engang op i Sengen og slukkede Natlampen ud, idet hun sagde: man kan ogsaa dø i Mørke.

Beklagelsen. En Normand tabte fredse i Kortspil. En Dame, rørt over hans Ulykke, funde ikke undlade at belagte ham. Jeg beder Dem, Madam, sagde han til hende, spør dog Deres medlidelsesfulde Uleilighed; belag ikke mig, men de som jeg er skyldig.

De to Brilleglas. En Bonde, som havde en proces, plagede sin Advokat, at han dog skulde fremme Sagen. Men Advokaten, der i lang Tid ingen Penge havde haft, sagde til Bonden: Min Ven, Eders Sag er overhovedet saa forvirret og dunkel at jeg paa Tiden set Intet seer deri. Bonden forstod tilsidst hvad den Lovkyndige meente, trak to Specier op af Lommen og gav Advokaten disse med de Ord: Her, min Herre, har De et Par Glas til Deres Briller.

N y h e d e r .

København. Hs. Kongl. Hoihed, Prinds Christian og høie Gemalinde have den 17. ds. forladt Odense og over Sorø begivet sig til deres Sommerresident Sorgenfrei. (Berl. Tid.)

Thorvaldsen har forleden gjestet Sorø og er, medens han om Aftenen var i Besøg hos Landskabsmaler Harder og opholdt sig i et Børrelse ovenover den befjendte Klosterport, der hilset af alle Academiets Elever med en Sang, som i den Anledning var digtet af Prof. Ingemann. Efterat Sangen var affunget, lod et tre Gange gjetnetaget Hurra. (S. V.)

— I „Dagen“ læser man fra Christianssted i Vestindien følgende Beretning. Her paa vores Øer leve vi i god Rø. I det sidste Halvaar har der hersket megen Syglighed, men dog uden at være farlig. En herlig Høst venter man efter den megen Negn, som her er falden. Priserne paa Sukker og Rum ere for Tiden ret gode, men dog meget vakkende. Sukker, som i de sidste Dage er falden lidt i Priis, sælges for $2\frac{1}{2}$ til $3\frac{1}{2}$ ss Cour. pr. Pund, og Rum $8\frac{1}{2}$ til $9\frac{1}{2}$ ss pr. Kande. Det Torveir, vi i de sidste Maaneder have haft, begynder at ytre sine stemme Virkninger, nemlig ved Ødelighed mellem Kreaturerne og ved Vandmangel i Byerne, i hvilke mange Mennesker allerede i længere Tid have maattet koble Vand, men hvorfor der imidlertid endnu ikke har været betalt mere end circa 5 ss for Spanden. — I den senere Tid have flere af vores Plantnere henvendt deres Opmærksomhed paa Silfeavl, formodentlig ansporede ved nogle Annoncer i amerikanske Aviser om mange i Amerika med Held anstillede Forsøg. Der har været forsøket en Mængde Morbætraer, og det skal have vist sig, at de vores meget frødigt her paa Den. — En Hr. Vibbe Kierulff, der forhen har været Procurator her, men som troede bedre at kunne gjøre sin Lykke i Amerika som Landmand, er, efter at have spenderet den liden Formue, han havde erhvervet sig, kommen tilbage, og troer nu at ville gjøre sin Lykke med Silfeorme. Han beregner, at nogle faa Acre Land, anvendte til Silfeavl, ville give ham 14,000 Piastre om Året. Slaaer Beregningen til, vil Perus Miner intet være mod vores lille St. Croix, ogsaa kan sandelig de Couleurttes Emancipation bringes til Endelighed, naar det skal være, jo før jo bedre!

— Det sidst udkomne „Folkeblad“ giver os nu Forhandlingerne om den Formanden gjennem Politidirectoren tilstillede Skrivelse angaaende det kongl. Rescript om den i „Folkebladet“ optagne Finantsartikel. Denne Skrivelse lyder saaledes: „Ifølge en fra det Kongl. danske Cancelli mig tilstillet Skrivelse af Dags Dato har Hs. Maj. Kongen, efterat Cancelliet ifølge allernaadigst Befaling har afgivet allerunderdanigst Betænkning, angaaende den i Folkebladet Nr. 1, 2 og 3 for Fredagen den 5te og Lördagen den 6te f. M. indførte Artikel, angaaende Finantsberetningerne for 1835, 1836 og 1837, behaget under 18de dennes at resolvvere saaledes: „Vi ville allernaadigst, at Trykkesfrihedsselfabets Skriftdirectoiret tilskrives, at Vi ugerne have erfaret, at den i det af Samme redigerede Blad „Dansk Folkeblad“ Nr. 1, 2 og 3 for indeverende Aar indrykkede Artikel om Finantsberetningerne for 1835, 1836 og 1837 indeholder en eensidig og ffjæv Fremstilling af Finansernes Tilstand og derhos er affattet i en upassende Tone, hvorfor Vi i Naade ville have Committeeen advaret om i Fremtiden at afholde sig fra Forretninger, der kunde paadrage saavel dens Medlemmer personlig som Selfabet, paa hvis Begne de handle, yderligere Ubehageligheder.“

„Hvilket jeg herved tjensligst skulde communicere Hr. Formanden for Trykkesfrihedsselfabet til videre be-